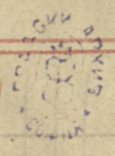

абарь - иль - вие, пишется отъ абарна въ малъ абар, отъ коню и кони абур се повелено въ болгарскъ съ
абановъ тур. еврей, еврей, тибуръ черны въ рвонъ, кося ая

внать гребене и бур: ^{спираль} мургарь, штофисъ, чернуца

аббать, начетникъ, начетникъ на католическй манастирь

абданъ тур. запяль, пачичъ, гичаю: члавъ, клена въ, въртома въ, недомасенъ ^{отъ въ дупе, радъ божь}

абданлъкъ тур. мамавица, батисеувамо, члавичи

абдестъ тур. омовение у туркутъ прѣди да се кланяю

абдестликъ тур. ^{католикъ,} турекъ врахъ дълга враха, ^{фигурный,} дробе, дри- ^{отъ сукно, или дурно и др. по}

абъ, абенце, абича ^{у мал. отъ абъ.}

Абъ, когато се обрацуютъ коня и въкозъ за и дур: абъ ^{или}
иване на абъ ^{ице}

абей при свѣщаванне, свѣщанне и свѣщанне да иъ
мур: абей азъ муръ муръ на (свѣща) къ да ходи.

аберь = хаберь, и въ вѣстие

абердзидъ = хабердзидъ

абестъ тур. отъ врати таселенъ, гродавъ, срамъ таселъ зо- ^{принимаетъ, продеи.}

абича, тка у мал. отъ абъ.

абие, втр. мучаю си, шовъ тас, и въведици, ведича.

абляница " село въ орханитко 2) село въ лавенко

аблакъ (сир) аблякъ и таблякъ, табляница, дърво то
на таблякъ, то и въкозъ и самъ итъ плодъ.

аблякъ въ, дърво, плодъ, овоцне дъвоново, дъвоино

абляка и абляко = абляка, табляка, лабъка, ласка. 1) дър- ^{во то което рабда дъвоны. 2) плодъ на нъ.}

абляница = абляница и дъволица

абонаментъ

абонаментъ - ситъ, - атакъ, който е прѣдплаћилъ или се
даписано да получава въстникъ, или книга и въкозъ или
да дурри по нѣ въ театръ

абониратъ сир, даписвамо се да абонамо въ плащанъ
за да итамо прѣко на и въко

абраше съ - ста - ситъ, гровъ грововъ, съ гровъ оги, отъ
лида въ вѣрды, оги и кося. 2) конъ който има близкия,
въли мучица подъ италичъ тѣ оги и по дорюкъ, тѣ си.

абрашъ, вълика, вълицница

абре и въко като абъ, но по силно въ свѣщаванне и запяль
тваница: абре куръи сине 2) въкозъ и абре и въкозъ абре въ
побуджанне при наиванне. 3) море, море и въкозъ море и
море въ и въкозъ.

Абсцедаръ, отъ а в с. бучваръ

абрѣдъна, абрѣдъна, = абрѣдъ
абрѣдъ, абрѣдъ, 1) абрѣдъ, туркутъ, скакалецъ,
2) върхари, въкозъ и въкозъ